

معرفی ارقام مقاوم هلو به قارچ عامل بیماری سفیدک پودری هلو *Podosphaera pannosa* (Wallr.) de Bary

The introduction of peach resistant varieties to causal agent of peach powdery mildew (*Podosphaera pannosa* (Wallr.) de Bary)

حسین کربلائی خیاوی^۱، سید یعقوب سید معصومی^۲، رمضان گنجه^۲، عادل پیرایش^۲،
غلامعلی امامی^۲ و حسین خباز جلفایی^۳

- استادیار پژوهش، بخش تحقیقات گیاه پزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اردبیل، ایران
- کارشناس ارشد، بخش تحقیقات زراعی و باگی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اردبیل، ایران
- استادیار، موسسه تحقیقات گیاه پزشکی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱/۱۸ تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۲/۲۱

چکیده

کربلائی خیاوی، ح.، سید معصومی، س. ی.، گنجه، ر.، پیرایش، ع.، امامی، غ. ع.، و خباز جلفایی، ح. ۱۳۹۷. معرفی ارقام مقاوم هلو به قارچ عامل بیماری سفیدک پودری هلو (*Podosphaera pannosa* (Wallr.) de Bary). نشریه علمی- ترویجی یافته‌های تحقیقاتی در گیاهان زراعی و باگی ۲ (۱): ۹۷-۱۰۶.

به منظور ارزیابی ۲۵ رقم هلو نسبت به بیماری سفیدک پودری هلو، تحقیقی براساس طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار به مدت دو سال (۱۳۹۳ و ۱۳۹۴) در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مشگین شهر در شرایط آنودگی طبیعی انجام شد. ارقام شامل روین، رد هاون، ارلی رد، اسپرینگ کrost، وزویو، رد تاپ، جی.اج. هیل، شاستا، ارلی گلو، آمسدون، لورینگ، اسپرینگ تایم، ولوت، سودانس، سوندانس، انجیری، حاج کاظمی، پائیزه، آلبرتا، بایی گلد، دکسی رد، د اسکین، سبز مشهد، ساتکرست و جولای آلبرتا بودند. تجزیه واریانس مرکب صفت درصد شدت بیماری سفیدک پودری هلو نشان داد که بین ارقام اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۱ درصد وجود دارد. براساس نتایج مقایسه میانگین ارقام رد هاون، انجیری، ارلی گلو، جی.اج. هیل، لورینگ، رد تاپ، جولای آلبرتا، ولوت، اسپرینگ کrost، رد اسکین، شاستا، ارلی رد، سوندانس و آلبرتا دارای میانگین شدت بیماری کمتری نسبت به بقیه ارقام بودند. براساس نتایج بدست آمده از تجزیه کلاستر، ارقام ارلی گلو، جی.اج. هیل، رد هاون، انجیری، لورینگ و رد تاپ به عنوان گروه خیلی مقاوم و ارقام جولای آلبرتا، وزویو، آلبرتا، اسپرینگ کrost، ولوت، شاستا، ارلی رد، رد اسکین به عنوان گروه مقاوم به بیماری شناخته شدند.

واژه‌های کلیدی: رقم، سفیدک هلو، مقاومت ژنتیکی، *Sphaerotheca pannosa*

مقدمه

در شاخه‌های آلوده و جوانه‌های در حال خواب هلو زمستان گذرانی می‌کند. براساس تحقیقات انجام یافته حداکثر جوانه زنی کنیدی‌های فارچ عامل بیماری در رطوبت نسبی ۴۳ تا ۱۰۰ درصد و درجه حرارت ۲۵ درجه سانتی‌گراد بوده و در دمای بالاتر از ۳۵ درجه سانتی‌گراد رشد میسلیوم‌ها متوقف می‌گردد. این بیماری در آب و هوای گرم و خشک موقوعی که رطوبت نسبی با وجود مه و شبنم افزایش پیدا کند، ظاهر می‌شود (۱۸). او گنجانو و همکاران (۱۴) با ارزیابی میزان مقاومت ژنوتیپ‌های مختلف سیب، گلابی و هلو به قارچ عامل بیماری ژنوتیپ مختلف هلو، بخشی از ژرم‌پلاسم شامل سنانیجا (Senabija)، سارونکا (Tvidokorka)، تویدوکورکا (Sarunka)، اوزیکا کوزارا (Uzicka Kozara) و زیلینیکا (Zelenika) حساسیت بسیار پائین نسبت به بیماری سفیدک پودری هلو داشتند. نومتو و همکاران (۱۳) گزارش کردند در برخی از ارقام هلو استفاده از قارچ‌کش‌ها جهت کنترل بیماری سفیدک پودری بنابر دلایل اقتصادی و زیست محیطی مفرونه به صرفه نیست و به همین منظور در شرایط طبیعی مقاومت ۵۱ رقم مختلف هلو و شلیل را در برابر قارچ عامل بیماری مورد ارزیابی قرار دادند. در این بررسی ارقام دیتا (Dida) و میهایلا (Mihaela) مقاوم، رقم کولیس (Collins) بسیار حساس و ارقام کونگرس (Congres) ویکتوریا (Victoria)،

بیماری سفیدک پودری هلو *Podosphaera pannosa* (Wallr.) de Bary یکی از بیماری‌های مهم باغات هلو بوده و در اکثر مناطق هلوکاری دنیا و ایران وجود دارد و در صورت فراهم شدن شرایط محیطی مناسب بیشتر از هر بیماری دیگر به درختان هلو خسارت وارد می‌کند و موجب کاهش محصول، کاهش کیفیت میوه و افزایش هزینه تولید می‌شود (۳، ۶، ۱۰ و ۱۹). بیماری سفیدک پودری هلو در ایران ابتدا در سال ۱۳۲۶ از باغ‌های هلوی اطراف تهران گزارش (۴) و سپس محققین مختلف در سایر مناطق میوه‌خیز کشور وجود قارچ عامل بیماری را ذکر کردند (۲). بهداد (۴) خسارت بیماری سفیدک پودری هلو را در ایران در سال ۱۳۶۵ بیش از ۵۰ درصد برآورد نموده و اظهار داشته که این بیماری در کلیه نواحی هلوکاری ایران وجود داشته و جزو مهم ترین بیماری هلو محسوب می‌شود. قارچ عامل بیماری می‌تواند تمام قسمت‌های سبز درخت هلو را مورد حمله قرار داده و باعث ریزش برگ‌ها، کاهش رشد درختان و اختلال در مقاومت گیاه به سرما گردد (۴). لینده و دنبز (۱۱) نزادهای فیزیولوژیکی قارچ عامل بیماری سفیدک پودری هلو را مورد بررسی قرار دادند. نتایج بدست آمده نشان داد که این قارچ دارای نزادهای فیزیولوژیکی مختلفی است. توما و ایوسکو (۱۷) گزارش کردند که قارچ عامل بیماری سفیدک پودری هلو به صورت میسلیوم

تولید و به کارگیری ارقام مقاوم از مهم‌ترین شیوه‌های کنترل بیماری‌های گیاهی می‌باشد که طی آن گیاه میزبان به گونه‌ای تغییر می‌یابد که یا در مقابل آلودگی مقاومت کرده و یا با بروز واکنش کمتر، آلودگی را تحمل می‌کند (۹، ۱۱، ۱۶ و ۱۹). به همین دلیل در برنامه‌های اصلاح نباتات موثرترین روش کنترل بیماری‌های گیاهی استفاده از منابع مقاومت به بیماری‌هاست. این برنامه در کنترل بیماری سفیدک پودری هلو بسیار حائز اهمیت می‌باشد. در صورت دسترسی به ژرمپلاسم مناسب انجام برنامه اصلاحی برای تولید پایه‌های متتحمل به سفیدک پودری یک ضرورت بشمار می‌رود (۶، ۷ و ۱۲). در این مناطق بیماری سفیدک پودری هلو از عوامل بسیار مهم و محدود کننده کشت این گیاهان است و از دیر زمان کنترل شیمیایی با این بیماری مرسوم بوده است. با توجه به معضلات و محدودیت‌های مصرف سوم شیمیایی، شناسایی ارقام و ژنوتیپ‌های مقاوم هلو نسبت به قارچ عامل بیماری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

این پژوهش به منظور ارزیابی واکنش ارقام مختلف هلو در مقابل قارچ عامل بیماری سفیدک پودری هلو در استان اردبیل انجام گرفت. بر این اساس واکنش ارقام مختلف هلو به قارچ عامل بیماری بررسی و ارقام از نظر مقاومت گروه‌بندی گردید. هدف از این تحقیق انتخاب ارقام مقاوم و متتحمل به بیماری سفیدک پودری هلو برای توسعه و ایجاد باغات هلو در

تریومف (Triumf)، آمالیا (Amalia)، آلیکسیا (Alexia)، هارمانی (Harmani)، تینو (Tino)، دیکسی‌رد (Independence) و جرسیگلو (Jerseyglo) (Dixired)، حساسیت کم و ارقام فانتاسیا (Fantasia)، کریمسون گلد (Crimsongold)، آنتونیا (Antonia)، کاردینال (Cardinal) و تران (Veteran) واکنش حساس نسبی به بیماری سفیدک پودری هلو نشان دادند. پاسکال و همکاران (۱۵) بررسی‌های گسترده‌ای را به منظور تعیین نحوه توارث مقاومت در ارقام مختلف هلو به قارچ عامل بیماری سفیدک پودری انجام دادند. نتایج تجزیه‌ها نشان داد که در تلاقی بین پایه مادری پامیرسکیج ۵ (Rubira) و رویرا (Pamirskij) تنها ۵٪ غالب مقاومت به بیماری سفیدک پودری هلو در کولتیوار پامیرسکیج ۵ ژن *Gr* می‌باشد. ایواسکو و بوسیومانو (۸) در رومانی مقاومت ارقام مختلف هلو را در برابر قارچ عامل بیماری سفیدک پودری مورد ارزیابی قرار دادند. براساس نتایج حاصله در شرایط آب و هوایی رومانی ارقام مورد مطالعه به گروه‌های بسیار مقاوم، مقاوم، متوسط مقاوم، حساس و بسیار حساس تقسیم‌بندی و ژرمپلاسم‌های تریومف، کونگرس، ویکتوریا، آرمکینگ (Armking)، مورتون (Morton)، ریگينا (Regina)، نکتاراد (Nectared)، آرک ۱۲۵ (ARK125) و آرک ۱۳۴ (ARK134) به عنوان ژنوتیپ‌های برتر در برابر قارچ عامل بیماری شناخته شدند. شناسایی،

منطقه مشکین شهر بود.

سکوسترون ۱۳۸ آهن به همراه کود حیوانی استفاده شد. در طول فصل رشد براساس نیاز درختان آبیاری به صورت قطره‌ای انجام شد. فاصله کاشت 4×4 متر و فرم تریت چهت نورگیری بهتر داخل تاج درختان و افزایش کیفیت و رنگ میوه‌ها، به صورت جامی با محور باز بود. پایه درختان تمامی ارقام هلوی مورد مطالعه در این آزمایش روی پایه بذری میسوری پیوند شده بود.

ارزیابی آلودگی طبیعی زمانی که علایم بیماری سفید ک پودری هلو به طور کامل روی برگ‌ها گسترش یافه بود. در طول ماههای خرداد، تیر، مرداد و شهریور سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ انجام گرفت. در این ارزیابی ۱۵۰ برگ از هر رقم (هر رقم چهار درخت) مورد بررسی قرار گرفتند. ارزیابی واکنش ارقام هلو نسبت به قارچ عامل بیماری سفید ک پودری هلو با روش ایوسکو و بوسیومانو (۲۰۰۶) انجام گرفت (۸). شدت آلودگی روی برگ‌های هلو براساس درصد پوشش زخم‌های موجود در روی کل نواحی برگ با سیستم درجه‌بندی (۰، ۱-۳، ۱۰-۷۶، ۵۱-۷۵، ۲۶-۵۰، ۱۱-۲۵، ۴-۱۰) تعیین و با استفاده از نتایج درجه‌بندی، شاخص درصد شدت آلودگی براساس فرمول ذیل محاسبه و سپس در هر رقم سطح مقاومت به شرح ذیل گروه‌بندی گردید و با استفاده از نتایج بدست آمده، شاخص شدت آلودگی محاسبه شد (۸).

مواد و روش‌ها

واکنش ۲۵ رقم هلو شامل روبین، رد هاون، ارلی رد، اسپرینگ کرست، وزویو، ردتاپ، جی.اچ. هیل، شاستا، ارلی گلو، آمسدون، لورینگ، اسپرینگ تایم، ولوت، سودانل، سوندانس، انجیری، حاج کاظمی، پائیزه، آلبرتا، بابی گلد، دکسی رد، رد اسکین، سبز مشهد، سانکرست و جولای آلبرتا نسبت به بیماری سفید ک پودری هلو در طی سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مشکین شهر در شرایط طبیعی مورد بررسی قرار گرفت. محل اجرای تحقیق در ۹۰ کیلومتری غرب استان اردبیل و در عرض ۳۱/۱۵ درجه شمالی واقع شده که دارای آب و هوای با زمستان سرد و تابستان معتدل می‌باشد. میزان بارندگی به طور متوسط ۳۰۰-۲۸۰ میلی‌متر بوده و ارتفاع از سطح دریا ۱۱۵۰ متر است. طرح آزمایشی براساس طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار بود. ارقام مورد مطالعه طی چند سال گذشته از نقاط مختلف ایران جمع آوری شد. در طول دوره ارزیابی کلیه عملیات به باگی به طور یکسان و طبق عرف محل انجام شد. در اوایل فروردین ماه در کلکسیون مورد آزمایش برای هر درخت ۳۰۰ گرم کود اوره، ۵۰۰ گرم کود سولفات پتاسیم، ۲۵۰ گرم سولفات روی و ۱۰۰ گرم

[بالاترین ارزش درجه × تعداد کل برگ ارزیابی شده / مجموع ارزش درجه × مجموع تعداد برگ ها در آن درجه) $(SI=100)$ شدت آلدگی]

۰: ایمن - مصون از بیماری (I ; SI=0)

۱: خیلی مقاوم - آلدگی بین ۱-۳ درصد (VR ; SI=1-3)

۲: مقاوم - آلدگی بین ۴-۱۰ درصد (R ; SI=4-10)

۳: متوسط مقاوم - آلدگی بین ۱۱-۲۵ درصد (MR ; I=11-25)

۴: حساس - آلدگی بین ۲۶-۵۰ درصد (S ; SI=26-50)

۵: خیلی حساس - آلدگی >50 درصد (VS ; SI= >50)

Minitab 16 انجام شد.

نتایج و بحث

تجزیه واریانس مرکب صفت شدت آلدگی برگ های هلو توسط قارچ عامل بیماری سفیدک پودری نشان داد بین ارقام مورد مطالعه در سطح احتمال ۱ درصد اختلاف معنی داری وجود دارد (جدول ۱). در این بررسی ارقام هلو از نظر درجه مقاومت به قارچ عامل بیماری *Podosphaera pannosa* نسبت به یکدیگر تفاوت معنی داری نشان دادند. برای اثر سال و اثر متقابل سال در رقم اختلاف معنی داری در مورد شدت آلدگی برگ ها مشاهده نشد.

مقایسه میانگین ژنتیپ ها با آزمون توکی در سطح احتمال ۵ درصد نشان داد که ارقام پائیزه و سبز مشهد دارای بالاترین آلدگی بوده و در گروه a و رقم سانکرست در گروه b قرار گرفتند (جدول ۲). کمترین آلدگی به ارقام تجاری ارلی گلو، جی.اچ. هیل، رد هاون، انجیری، لورینگ و رد تاپ تعلق داشت

برای اثبات نتایج بدست آمده از آلدگی طبیعی، ارقام مورد مطالعه به طور مصنوعی مایه زنی شدند. بدین ترتیب که کنیدی های سفیدک پودری هلو از برگ های آلدود پس از شستشو با گلوکز ۰/۷۸ درصد در داخل آب سترون جمع آوری گردید. سپس روی ۵۰ برگ از ۱۰ شاخه جوان از هر رقم سوسپانسیون کنیدی با غلظت $10^5 \times 2$ کنیدی در هر میلی لیتر محلول گلوکز ۰/۷۸ درصد پاشیده شد. اسپورپاشی تا زمان شروع آبدوی قطرات ادامه یافت. برگ های مایه زنی شده بلا فاصله با پاکت های نازک کاغذی پوشانده شدند (۵). شدت بیماری بعد از ۲۱ روز با روش ذکر شده در آلدگی طبیعی برگ ها ارزیابی گردید (۸). داده های حاصل از اندازه گیری صفات مورد مطالعه در ارقام در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی و مقایسه میانگین با آزمون توکی در سطح احتمال ۵ درصد توسط نرم افزار 9.1 SAS انجام شد. برای گروه بندی ارقام از تجزیه کلاس است به روش Ward و فاصله اقلیدسی براساس صفت اندازه گیری با استفاده از نرم افزار

جدول ۱- میانگین مربعات شدت آلودگی برگ ارقام هلو توسط قارچ عامل بیماری سفیدک پودری

منابع تغییرات	میانگین مربعات	درجه آزادی	سال
	۶۴/۰۳ ^{ns}	۱	
اشتباه	۹/۰۰۶	۴	
رقم	۲۱۱۲/۸۰ ^{**}	۲۴	
سال × رقم	۱۴/۵۳ ^{ns}	۲۴	
خطای آزمایشی	۳۰/۴۲	۲۱	
ضریب تغییرات (درصد)	۲۹/۹	-	

**: معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد

ns: غیرمعنی دار

ایواسکو و بوسیومانا (۸) و نئومتو و همکاران (۱۳) در نقاط مختلف دنیا در مورد بررسی درجه مقاومت ارقام و ژنوتیپ‌های مختلف هلو به قارچ عامل بیماری سفیدک پودری هلو انجام شده است.

گروه‌بندی ارقام برای شدت آلودگی برگ‌ها توسط قارچ عامل بیماری سفیدک پودری با تعزیه کلاستر به روش Ward در شکل ۱ نشان داده شده است.

دنdro-گرام‌ها براساس میانگین درصد شدت بیماری با استفاده از فرمول $2/n$ بر ش داده شدند و در سه کلاستر گروه‌بندی گردیدند. براساس تعزیه تابع تشخیص، بین میانگین کلاسترها بدست آمده اختلاف معنی دار مشاهده شد (شکل ۱). نتایج دندرو-گرام میانگین درصد شدت بیماری سفیدک پودری هلو روی برگ‌ها نشان داد در گروه اول تعداد ۱۴ رقم (رد هاون، انجیری، ارلی گلو، جی.اچ. هیل، لورینگ، رد تاپ، جولای آلبرتا، ولوت،

(جدول ۲). بررسی سطوح مقاومت و حساسیت به بیماری نشان داد که ارقام ارلی گلو، جی.اچ. هیل، رد هاون، انجیری، لورینگ و رد تاپ در گروه خیلی مقاوم؛ ارقام جولای آلبرتا، وزویو، آلبرتا، اسپرینگ کرست، ولوت، شاستا، ارلی رد، رد اکسین در گروه مقاوم؛ ارقام بابی گلد، سوندانس، آمسدون، حاج کاظمی، اسپرینگ تایم، دکسی رد و روین در گروه نیمه مقاوم؛ ارقام سانکرست و سودانل در گروه حساس و ارقام سبز مشهد و پائیزه در گروه خیلی حساس به بیماری سفیدک پودری هلو بودند (جدول ۲). به طور کلی از ارقام مورد مطالعه تعداد ۶ رقم (۲۴ درصد) خیلی مقاوم، ۸ رقم (۳۲ درصد) مقاوم، ۷ رقم (۲۸ درصد) نیمه مقاوم، ۲ رقم (۸ درصد) حساس و ۲ رقم (۸ درصد) خیلی حساس به بیماری سفیدک پودری هلو بودند (جدول ۲). تحقیقات مشابهی توسط لینه و وود (۱۰)، ایواسکو و بالان (۶)، کرولا و همکاران (۹)، توما و همکاران (۱۹)،

جدول ۲- میانگین دو ساله درصد شدت بیماری سفید ک پودری هلو در ارقام مختلف هلو روی برگ‌ها

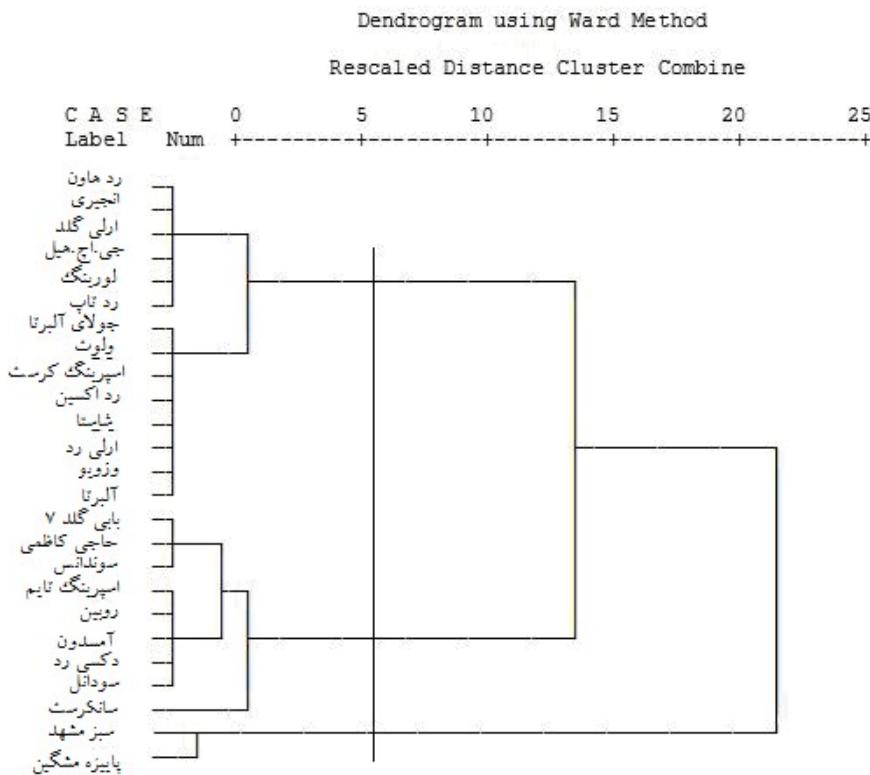
میانگین	سطح مقاومت	رقم
۹/۱۶۷defg	مقاوم	جولای آلبرتا
۱۷/۶۶۷bcdefg	نیمه مقاوم	بابی گلد
۱۳/۱۶۷cdcfg	نیمه مقاوم	سوندانس
۲۱/۰۰bcdef	نیمه مقاوم	آمسدون
۷/۰۰defg	مقاوم	وزویو
۳۵/۶۶۷b	حساس	سانکرست
۶/۵۰۰efg	مقاوم	آلبرتا
۲۵/۶۶۷bcd	حساس	سودانل
۱/۶۶۷g	خیلی مقاوم	ارلی گلو
۵/۳۳۳efg	مقاوم	اسپرینگ کrst
۹۵/۸۳۳a	خیلی حساس	سبز مشهد
۷۵/۸۳۳a	خیلی حساس	پائیزه
۹/۳۳۳defg	مقاوم	ولوت
۸defg	مقاوم	شاستا
۷/۸۳۳defg	مقاوم	ارلی رد
۵/۶۶۷efg	مقاوم	رد اکسین
۱۵/۶۶۷cdcfg	نیمه مقاوم	حاج کاظمی
۲۲/۳۳۳bcde	نیمه مقاوم	اسپرینگ تایم
۱/۶۶۷g	خیلی مقاوم	جي.اچ. هيبل
۲/۰۰fg	خیلی مقاوم	رد هاون
۲۰/۳۳۳bc	نیمه مقاوم	دکسی رد
۲/۰۰fg	خیلی مقاوم	انجیری
۲/۵۰۰fg	خیلی مقاوم	لورینگ
۲/۶۶۷fg	خیلی مقاوم	رد تاپ
۲۲/۱۶۷bcde	نیمه مقاوم	روبین

مصنون (I)، خیلی مقاوم (VR)، مقاوم (R)، متوسط مقاوم (MR)، حساس (S)، خیلی حساس (VS)

I= Immune, VR= Very resistant, R= Resistant, MR= Medium resistant, S= Susceptible, VS= Very Susceptible

سانکرست) و در گروه سوم ۲ رقم (سبز مشهد و پائیزه) قرار داشتند (شکل ۱). گروه اول کمترین آلودگی، گروه دوم متوسط آلودگی و گروه سوم بالاترین آلودگی را نشان دادند. پس در

اسپرینگ کrst، رد اکسین، شاستا، ارلی رد، سودانل و آلبرتا، در گروه دوم ۹ رقم (بابی گلد)، حاج کاظمی، سوندانس، اسپرینگ تایم، روبین، آمسدون، دکسی رد، وزویو و

شکل ۱- دندرو گرام میانگین دو ساله درصد شدت بیماری سفید که پودری هلو روی برگ ها در شرایط آلدگی طبیعی

شرایط محیطی موثر در بروز و اپیدمی قارچ عامل بیماری سفید که پودری هلو توصیه می گردد.

به منظور کاهش خسارت قارچ عامل بیماری سفید که پودری هلو، استفاده از ارقام مقاوم هلو به عنوان مهمترین روش مبارزه توصیه می گردد. ارقام ارلی گلو، جی.اچ.هیل، رد هاون، انجیری، لورینگ و رد تاپ در گروه خیلی مقاوم و ارقام جولای آلبرنا، زویو، آلبرنا، اسپرینگ کرست، ولوت، شاستا، ارلی رد و رد اکسین در گروه مقاوم قرار گرفتند. بنابراین

ارقام گروه اول میانگین درصد شدت بیماری سفید که پودری هلو روی برگ ها کمتر از بقیه بودند و به عنوان ارقام با آلدگی کم و مقاوم در برابر قارچ عامل بیماری انتخاب شدند (شکل ۱).

توصیه های ترویجی

با توجه به تأثیر منفی بیماری سفید که پودری هلو در اقتصاد مناطق هلوکاری و به منظور حفظ تولید و کاهش مصرف قارچ کشنها، ایجاد سامانه پیش آگاهی برای کنترل و تعیین اثر

برای توسعه و ایجاد باغات هلو در منطقه مشگین شهر و مناطق هم اقلیم، ارقام خیلی مقاوم و مقاوم توصیه می شوند.

منابع

- ۱- آهون منش، ع. ۱۳۷۸. اصول مبارزه با بیماری‌های گیاهی. مرکز نشر دانشگاهی صنعتی اصفهان. ۳۲۴ صفحه.
- ۲- ارشاد، ج. ۱۳۸۸. قارچ‌های ایران. موسسه تحقیقات آفات و بیماری‌های گیاهی اوین. ۸۷۴ صفحه.
- ۳- بابایی اهری، ا.، هوشتگی، ط. ۱۳۷۳. بیماری‌های درختان میوه و انگور. انتشارات دانشگاه ارومیه. صفحه ۱۸۴ الی ۱۸۶.
- ۴- پهداد، ا. ۱۳۶۹. بیماری‌های درختان میوه ایران. چاپ نشاط اصفهان. صفحه ۱۰۳ الی ۱۱۰.
5. Fang, Z. 1979. Methods in plant pathology. Agricultural Press Beijing P. R. China 345pp.
6. Ivascu, A., and Balan, V. 1994. Behaviour of some peach and nectarine cultivars and hybrids at the attack of mildew under the climatic conditions of the southern area of Romania. The XXIVth Int Hort. Congress Kyoto Japan 21-27 Aug.
7. Ivascu, A., Balan, V., and Toma, S. 1996. Peach and nectarine genitors with highly resistant to powdery mildew. Sci. Sessions ICPP Pitesti XIX: 125-129.
8. Ivascu, A., and Buciumanu, A. 2006. Situation of peach resistance to diseases in Romania. Intern. J. Horti. Sci. 12(3): 65-69.
9. Kervella, J., Pascal, T., Pfeiffer, F., and Dirlenwanger, E. 1998. Breeding for multi resistance in peach trees. Acta Horti. 465: 177-181.
10. Lenne, J. M., and Wood, D. 1991. Plant disease and the use of wild germplasm. Ann. Rev. Phytopath. 29: 35-63.
11. Linde, M., and Debener, T. 2003. Isolation and identification of eight races of powdery mildew of roses (*Podosphaera pannosa*) (Wallr.: Fr.) de Bary and the genetic analysis of the resistance gene Rpp1. Theor. Appl. Genet. 107(2): 256-262.
12. Martin, M., Piola, F., Chessel, J., and Heizmann, P. 2001. The domestication process of the modern rose, genetic structure and allelic composition of the rose complex. Theor. Appl. Genet. 102: 398-404.
13. Neamtu, M., Barbulescu, A., Petcu, A., Ilie, A., Calinita, C., and Mocanu, S. 2008. Evaluation of the genetic resistance of some apricot and peach cultivars confronted with diseases. Sci. Papers of the Res. Institute for Fruit Growing Pitesti, Baneasa-Bucharest, Romania XXIV: 41-44.
14. Ognjanov, V., Vujanic-Varga, D., Gasic, K., and Nadj, B. 2000. Disease resistance in apple, pear and peach germplasm originating from the Balkan peninsula. XXV Intern. Horti. Congress. Part 3: Culture techniques with special emphasis on environmental implications, 2-7 Aug 2000. Belgium. 513: 63-68.
15. Pascal, T., Pfeiffer, F., Kervella, J. 2012. Powdery Mildew Resistance in the Peach cultivar Pamirskij 5 Is Genetically Linked with the Gr Gene for Leaf Color. Hort. Sci. 47(8): 452-458.

16. Pfeiffer, D. G. 1999. Virginia apple and peach tree survey. Virginia Agricultural Statistics Service Richmond. Virginia Bulletin 68: 11-16.
17. Toma, S., and Ivascu, A. 1997. Behaviour of some peach and nectarine varieties and hybrids to mainly diseases: leaf curl and powdery mildew in Romania. Int. Hort. Sci. Conf. 9-12 Sept. Lednice na Morave, pp 174-176.
18. Toma, S., Ivascu, A., and Oprea, M. 1998. Highlights of epidemiology of the fungus *Sphaerotheca pannosa* var. *persicae* in the southern zone of Romania. Acta Hort. 465: 709-714.
19. Toma, S., Ivascu, A., Oprea, M., and Delian, E. 2003. Evaluation of powdery mildew resistance at some peach and nectarine cultivars and hybrids by physiological parameters. Acta Hort. 623: 291-298.